

SUKIENKA

ZA STROMĄ GÓRĄ, ZA DZIKĄ KNIEJĄ
(BAJKI TAM WŁAŚNIE ZWYKLE SIĘ DZIEJĄ,
ŻEBY ODWAŻNI RYCERZE W STALI
COŚ TEGO ŚWIATA JEDNAK POZNALI.

CHOĆ MUSZĘ PRYZNAĆ JEST DLA MNIE DZIWEM,
ŻE DOTRĄ ZWYKLE W MIEJSCE WŁAŚCIWE.
JAK LICZĄ GÓRY? JAK RZĘKI LICZĄ?
PEWNI OD DZIECKA RACHUNKI ĆWICZĄ.)

ZATEM JAK AUTOR WSPOMNIAŁ... DALEKO
STAŁ PIĘKNY ZAMEK CAŁKIEM NAD RZEKĄ,
NIE BYŁO CZARÓW, NIE BYŁO SMOKÓW,
POKÓJ PANOWAŁ, PORZĄDEK WOKÓŁ.

ŻYŁA W KRÓLESTWIE – TO SPRAWA PEWNA
ŁADNA, DOŚĆ GRZECZNA, RUDA KRÓLEWNA,
KTÓRA – MYM SŁOWOM WIERZYĆ NALEŻY
WOLAŁA KRAWCÓW ZAMIAST RYCERZY.

SNULI SIĘ KRAWCY JUŻ OD PORANKA
W ZAMKOWYCH KĄTACH, SALACH, KRUŻGANKACH
BY NA WEZWANIE MÓC BYĆ GOTOWYM,
PRZEDŁOŻYĆ PANNIE SWÓJ PROJEKT NOWY.

ZNAŁA KRÓLEWNA KANONY MODY
NIE DBAŁA PRZY TYM O SWE WYGODY
STAŁ OD ŚWITANIA AŻ DO ZACHODU
CIERPIAŁA CZASEM Z SUKNI POWODU:

TUTAJ COŚ PIŁO, TAM SIĘ WŻYNAŁO
PIAŁO, STERCZAŁO, W ŻEBRA DRAPAŁO,
CIASNO, TCHU BRAKNAĆ KRÓLEWNI MOŻE
RAZ BYŁO LEPIEJ, DWA RAZY GORZEJ.

LE CZ ZACISKAŁA SWE MAŁE DŁONIE
- KRÓLEWNA MODNĄ MA BYĆ! I KONIEC!
NIE DZIWI PRZY TYM, ŻE ZBRAKŁO CZASU
KRÓLEWNI NA TO BY WYJŚĆ DO LASU,

WYBIEC NA ŁĄKĘ, WYJŚĆ DO OGRODU
BO NIBY PO CÓ? BRAK JEJ POWODU.
CAŁY DZIEŃ TONIE W TIULACH, PERKALACH
ŚWIAT POZA OKNEM WCIĄŻ SIĘ ODDALAŁ.

KRÓL NIE MÓGŁ ŚCIERPIEĆ CÓRKI WYBRYKÓW,
PROSIŁ OD SZEPTU, KOŃCZYŁ NA KRZYKU
LE CZ CHOĆ DO NIEBIOS JUŻ WZNOSIŁ RĘCE
PRAGNĘŁA PANNA SUKIENEK WIĘCEJ.

SPUCHNIĘTE SZAFY SZAT NIE MIEŚCIŁY,
KTO ŻYW ZAMYKAŁ DRZWI ILE SIŁY,
W SUKIENKACH ZBROJE NA BACZNOŚĆ STAŁY,
TONAŁ W PERKALACH JUŻ ZAMEK CAŁY.

- TAK BYĆ DOPRAWDY CÓRKO NIE MOŻE
RZEKŁ KRÓL – JEST SUKNI PEŁNO NA DWORZE!
PODPISAŁ PRZY TYM DEKRET OD RĘKI
- JUTREM KOŃCZYMY ŚWIĘTA SUKIENKI!

GWAR OD ŚWITANIA POD ZAMKIEM ROŚNIE
KAŻDY Z KRACZYKÓW CHWALI RADOŚNIE
SWE WŁASNE DZIEŁO, OT WYJĄTKOWE,
DO PRZYMIERZENIA Z MIEJSCA GOTOWE.

SUKNIE Z ATŁASU, SUKNIE Z KORONEK,
BARWNE, TĘCZOWE, Z TRENEM, Z OGONEM,
SZEROKIE TAŚMY, TAM ZNÓW GORSETY
LECZ KTÓRĄ WYBRAĆ? PROBLEM NIESTETY.

KRÓLEWNA SPAŁA, KRÓL WYBRAŁ W BIEGU
DZIESIĘĆ SUKIENEK, STAWIŁ W SZEREGU
DZIEWIĘĆ ZAPIERA DECH W SWYM WIDOKU
NO I DZIESIĄTA.. STANĘŁA Z BOKU.

- NIECH WZROK NIE MAMI NASZEJ KRÓLEWNY –
RZEKŁ MŁODY KRAWCZYK NIECO NIEPEWNY
I NIM KRÓLEWNA SUKNIE UJRZAŁA
OCZY APASZKĄ ZAKRYTE MIAŁA.

DŁOŃ PO MATERII SUKIEN WĘDRUJE,
WRACA, MKNIE DALEJ, CÓŻ DŁONIAŃ CZUJE?
MIĘKKO – TO JEDWAB, GŁADKO – TAM DALEJ
NIC TU ZNANEGO NIE CZUJĘ WCALE!

DZESIĄTA SUKNIA ZAPACHEM DZIWI
LECZ SIĘ KRÓLEWNA WCALE NIE KRZYWI,
SZORSTKA W DOTYKU, DZIWNIE PRZYZYWA
CO TEŻ TA SUKNIA W FASONIE SKRYWA?

PROSTA A JEDNAK CHCE JĄ KRÓLEWNA
KRÓL TYLKO PYTA – CZYŚ ZDANIA PEWNA?
KIWA Z ZAPAŁEM GŁOWĄ DZIEWCZYNA
- NIE PATRZ! – TAK GŁOŚI JESZCZE NOWINA.

NIE MINAŁ KWADRANS KRÓL, Z CÓRKĄ, Z KRAWCEM
SIEDLI W OGRODZIE, NA PROSTEJ ŁAWCE,
ZAPACH DOBIEGA KRÓLEWNY NOSA,
MUSKA JĄ TRAWA, CHŁODZI JĄ ROSA,

UCHO NAPEŁNIA SIĘ PTASIM TRELEM,
TYLE TYCH DOZNAŃ, CHYBA ZBYT WIELE!
ZIMNO, TO CIEPŁO, CICHO, ZNÓW GŁOŚNIEJ
NA WIĘCEJ DOZNAŃ APETYT ROŚNIE.

POZNAŁA PANNA JESZCZE ICH WIĘCEJ,
WSZYSTKO TO W PROSTEJ, LNIANEJ SUKIENCIE,
TUŻ PRZED WIECZOREM ODKRYŁA OCZY
WIDOK JĄ SUKNI BARDZO ZASKOCZYŁ,

BRUDNA OD BŁOTA, PACHNĄCA SIANEM
- CHCĘ JĄ CZYŚCIUTKĄ MIEĆ ZNOWU RANEM!
SUKIENKA BIAŁA, RANKIEM WISIAŁA

ZNOWU KRÓLEWNIE POSŁUŻYĆ MIAŁA.

ODTĄD JAK GŁOSI ZAMKOWA NOTKA
TRUDNO JUŻ KRAWCÓW NA ZAMKU SPOTKAĆ,
TRUDNO TEŻ SPOTKAĆ JAK MI SIĘ ZDAJE
NASZĄ KRÓLEWNĘ, CO ŚWIAT POZNAJE.

KTO CHCE TEN MOŻE BAJCE ZAPRZECZAĆ
LECZ MAŁO FRAJDY JEST TYLKO W RZECZACH,
ZNACZNIE JEJ WIĘCEJ W PRZYJAŹNI, W ŚWIECIE,
CHCECIE TO WIERZCIE, NIE – GDY NIE CHCECIE.

Kasia Sz.